

ret, men hvis dette er af ældre dato, kan det også godt have sin rigtighed.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Man skulle simpelt hen tro, at regeringens ministre og regeringsordførerne havde en hang til slædekørsel, som ikke var os andre forundt. Vi bliver ved med at høre om og høre om og høre om og høre om den skrænt, og vi bliver udsat for manipulation, som om vi havde 1-årige forskningsbudgetter i SR-regeringens tid. Nej, vi havde programmer, som udløb, og hvor der skulle tages stilling til, på hvilken måde de skulle videreføres, og der var inviteret til forhandlinger om dem. Forestillingen om, at SR-regeringen, hvis den havde været så vælgerbegünstiget at vinde valget, ville have ladet den skrænt fortsætte, er jo en fiktion. Det er en illusion. Det er en forestilling, som regeringen bruger til at stille sig selv op på en piedestal.

Sandheden er jo, at vi alle sammen har været med til at sørge for, at der fortsat er en stabil forskningsfinansiering på et højt niveau, og at vi har den fælles ambition, vil jeg tro, at føre den op på mindst 1 pct. af BNP.

Så kan vi ikke snart blive fri for at høre om den skrænt? Kan vi ikke snart få lidt mindre manipulation fra regeringens side i forhold til, hvad der er fup og fakta i forskningsfinansieringen?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Nej, vi kan ikke blive fri for at høre om den skrænt, for det er virkeligheden. Fru Margrethe Vestager må erkende, at da vi kom til, var der et flot år et, men år to, tre og fire var katastrofale. Intet mindre end katastrofale. Jeg var ikke med før regeringsskiftet, men jeg har nu fået bekræftet af ordføreren, at det er korrekt, at der var indkaldt til forhandlinger, men der var overhovedet ikke afsat penge. Det fører altså ikke mange nye forskningsmidler med sig, og det er også det billede, jeg tidligere har fået beskrevet, så det er formentlig det, der svarer til virkeligheden.

Kl. 16.10

Hvis vi nu følger det billede, som den radikale ordfører fremførte, så er det jo rigtigt, at når man bliver regering, så må man jo selvfølgelig tage ansvaret for de år, som kommer. Men fru Margrethe Vestager må da give mig ret i, at hvis der skulle ske det helt ulykkelige, at der i løbet

af 2005 kom en ny regering og fru Margrethe Vestager måske fik lov til at kigge på forskningsbudgetterne, så er det da lidt lettere at overtage nogle forskningsbudgetter, hvor der står ca. 10 mia. kr. hele vejen over de 4 år, i stedet for det, som jeg overtog, hvor der var et flot år et, men så dumpede det ned til 7,2 mia. kr. Det må fru Margrethe Vestager da give mig ret i.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, det bliver meget svært at blive enig i dag, for det, vi diskuterer, er jo forskellige former for fiktion. Det er kampen om virkeligheden, vi ser udfoldet her. Hvad ville SR-regeringen have gjort? Hvad nu, hvis SR-regeringen var fortsat? Gad vide, hvordan det så var gået?

Tror regeringen virkelig, at det er troværdigt, at den skrænt ville være blevet realiseret? Hvis det er tilfældet, så må det være lige så troværdigt, som når man ser regeringens taxameterbesparelser for de kommende år eller regeringens besparelser på andre områder for de kommende år.

Er det den type troværdighed, regeringen mener det politiske system skal have knyttet til sig, at BO-årene er det, man kan regne for sikkert? Det synes jeg ville være lidt af et tilsagn at få i dag, for så har vi en helt anden situation med hensyn til, hvad finansloven er for en størrelse.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Ja, må jeg sige til fru Margrethe Vestager, det er ren fiktion. Det er ren fiktion, når fru Margrethe Vestager fortæller, hvad SR-regeringen ville have gjort. Det kan vi jo ikke vide. Man havde måske gode intentioner, men man havde ikke penge.

Hvad er det, at vi *har* gjort? Vi har sikret, at der er kommet en stabil bevilling i år et, to, tre og fire. Det er noget, som fru Margrethe Vestager og sågar også hr. Ole Sohn burde kunne forholde sig til, men det har jeg ikke mange forhåbninger om. Det kan man i hvert fald i forskningsverdenen, for det ønske, man har fremført, har vi opfyldt – og for øvrigt lidt paradoksalt: i fællesskab.

Men det er ren fiktion, så lang tid fru Margrethe Vestager taler om, hvad man ville have gjort hvis, såfremt, ifald SR-regeringen havde fået lov til at fortsætte. Det gjorde den heldigvis ikke.